

מ"י 7041/10/18 - מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433 נגד דרור גנון

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 7041-10-18 מדינת ישראל נ' גנון
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת: מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433
המשיב: דרור גנון

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים (מוצגים ורכוש) למשך 180 ימים נוספים. הצדדים הסכימו להארכת תקופת החזקת המוצגים למשך 90 ימים נוספים, וכך אורה.

המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בבקשת המדינה להמשיך להחזיק כספים שנתפסו במזומן (שקלים ומט"ח) בסך כולל של 58,422 ₪: לאחר שעיינתי במלוא כתבי הטענות (לרבות בבקשת המשיב להגיב לתגובת המדינה - הוגשה היום), ולאחר שניתנה הסכמת הצדדים למתן החלטה על בסיס כתבי הטענות ללא צורך בקיום דיון, מצאתי לקבל את עמדת המבקשת, ואנמק בקצרה:

א. כאמור בהחלטות קודמות, מדובר בכספים שמיועדים לחילוט בשווי עבירה (ככל שיוגש כתב אישום) בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

ב. קיים פער משמעותי בין שווי העבירות לשווי התפוסים, זאת גם אם נבחן את הנתונים על הצד המקל ונתייחס לשווי עבירות בסך של 203,000 ₪ כפי שנטען בדיון מיום 8.4.19, וודאי שכך הדבר אם נתייחס לשווי עבירות בסך של 375,000 ₪ כפי שנטען בדיון מיום 26.6.19.

ג. החקירה מורכבת ומרובת מעורבים, תיק החקירה מצוי פרק זמן סביר בעין הפרקליטות המלווה (צורף מסמך), ולא מצאתי כי חלוף הזמן מצדיק השבת הכספים (או חלקם), בפרט על רקע הפער המשמעותי בין שווי העבירות לשווי התפוסים, כמו גם על רקע שחרור כספים יזום שבוצע במועד מוקדם יותר. בניגוד לעמדת המשיב, העובדה כי סכום הכסף התפוס נמוך משמעותית משווי העבירות, איננה מהווה עילה להשיבו, זאת כמובן מבלי להקל ראש בחסרון הכיס אותו חש המשיב כתוצאה מהמשך תפיסת הכסף.

ד. אין קשר בין החלטת המדינה שלא לבקש להאריך את תוקף הערבויות (בחלוף 360 ימים) לבין הבקשה דנן: הסוגיות שונות, הרציונלים אחרים, וכך גם הוראות החוק.

אם מצאתי בכל זאת לקצר מן התקופה המבוקשת, הרי זה אך לאור הסכמת הצדדים באשר לתקופת החזקת המוצגים - לא ראיתי לקבוע מועדים שונים מנת להימנע מסרבול מיותר.

לפיכך אני מורה על הארכת תקופת התפוסים כולם - מוצגים וכספים, למשך 90 ימים נוספים.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהיעדר הצדדים, ותישלח אליהם.